

CANADA.

THE SWEDISH WEEKLY.

ARG. IX.—N:R 16.

WINNIPEG, MAN., 18 APRIL 1901.

LÖP. N:R 371.

Lönar det sig att vara farmare?

Utdrag ur ett föredrag af prof. H. Bailey.
"Kan man förvärfva sig sitt bröd på en farm? Denna fråga möter i en eller annan form lärarna vid landbruksskolor, och mitt svar är: ja, enär många personer göra det."

"Skulle ni råda mig att söka min bärning på en farm?" är en annan lika vanlig fråga, hvilken besvarande beror helt och hållet på den frågandes personlighet. Många, som nu bo i städerna göra denna fråga.

Stadslifvet är en vidlyftig maskin eller rättare en mycket sammansatt sådan. Några få ulla uppbyggingsmän och maskinister, men 99 proc. äro kuggar, länkar o. s. v. De flesta människor nöja sig med att vara kuggar eller äro villiga därtill, ty det dagliga lifvet är ett visst ordnat arbetssätt. Enhvar, som lyckats nå en skaplig finansiell ställning, slutar sina energiska sträfvan den och känner sig belåten. En och annan visar sig önska vidare synkrets, stå på sin egen botten och visa nu mera själfständighet. En sådan person ägnar sig emellanåt åt landt lifvet, men han bör ej försumma att tänka öfver saken.

Det första råd jag önskar gifva en person, som börjar tänka på landt lifvet är: tänk ej på blifva farmare, såvida ni ej sätter ert ideal i själfständighet. Ni måste lita på er själf, ni måste bryta er egen bana. Ni bygger er egen livsväg. Ni måste vara rådsam.

Mitt andra råd är: var viss om att ni älskar landet med all dess mångsidighet. Ni måste ej gå ut på landet med den ideen, att ni uppgifver lifvets nöjen. Håll en ängsbiumma lika värdefull som en teater föreställning. Ni måste lita på ert själf för sällskap. Fåglarne sjunga bättre än någon sin operasångare kunnat. Biomnor visa sina mångfärgade katkar på ången, småbäckarne sorla mellan stenarne eller slumra i dalens sköte. Var vis att hjärtat är moget, innan ni flyttar.

Jag hoppas ni är gift och er hustru lika stund för landt lifvet — då är halfva segern vunnin. Om hennes sinne är fastlåst i stadslifvet, stanna där! Jag hoppas att ni har barn — hvilket tollfarsbarn, friskt och af glädligt natur skulle ej älska landet?

Halfva landt lifvets behag ligger i sättet att leva samt huru vi se på olika saker. Theoren glädde sig åt att det rågnade, emedan han visste, att frukten på fält och i trädgård njöt däraf.

Det är emellertid ej nödvändigt att helt och hållet gifva upp fröjdelsen, med den öfriga världen, om ni flyttar ut på farm. Ni har måhända endast några böcker öfver landtbruk och naturhistoria. Ni måhända läser mindre men tänker så mycket mer. Ibland blir det af till staden och besöket är så mycket mer välkomnadt, emedan det sker mera sällan. Om er natur ej förstår att uppskatta naturens glädjehämn, stanna i staden.

"Kan jag förtjäna nog för min bärning?" Jag höll nyligen ett föredrag inför en åhörarekrets, hvilken hufvudsakligen var detta. Jag sade: Om ni alla voro köpmän, är jag säker största delen skulle gå under; eller om ni alla voro advokater, skulle många ej hafva någon praktik, och dock är jag säker på, att ni alla skola gå framåt, emedan enhvar har sitt passande arbete.

Mången lyckas som farmare, men mången faller. Skillnaden ligger hos mannen. Den som förlir i staden blir en kugga och försvinner bland de många andra, medan farmaren är känd och af hans misslyckade försök äro vi alla varse.

På landet behöfver man ej så mycket kontanter som i staden, emedan farmen frambringa mer än hälften af lefnadskostnaderna och utgifterna för nöjen äro mycket mindre. Man lär den tillfredsställelsen att veta, det hvarje hammslag samt hvarje liten förbättring ökar grundkapitalet, att på samma gång ni arbetar för ert lefvebörd, ni bygger på ert hem för gamla dagar, medan man i staden lämnas bort åt sitt öde, då man ej längre är i stånd att arbeta.

Mitt tredje råd är: var säker på er egen förmåga samt att ni kan vara nöjd med liten betäning för mödan. Några få förtjäna mycket penningar för medelst farming men de hafva då vanligtvis nedlagt stora summor och förstå sig på att göra penningar af arbetare såväl som på jorden. Dessa äro affärsmän. Å andra sidan äro många af mina farmarevänner välbärgade. De äro skuldfrä, hafva goda hem, hafva det bekvämt, göra sina egna hästar och äro sina egna herrar. De äro värkliga farmare. De äro inga sölkorvar eller olycksprofeter. De äro vanligtvis rundlätta och snyggt klädda. De följa med sin tid och göra en lärare i åkerbruk många synnerligt svårbesvarade frågor.

En person som i många å. bott i en stad har mindre utsikter att blifva en framgångsfull farmare ju längre han fortfar ut. bo i staden, och tyller en underordnad position. Han blir opraktisk och ovan vid kroppsarbete.

Så er ned på god plats och arbetet behöfver ingalunda vara tråkigt, om ni tänker emedan ni arbetar. Det är ej värre än i en fabrik och ej så smutsigt. Ni får en varm middag utan sot och kan ströcka er på gräset, medan ni hvilat. Då ni tröttnar, kan ni stanna och hvilat.

En förståndig, praktisk och villig man kan reda sig godt på en farm, med passande tillge. En god hustru och godt mod äro de bästa hjälparne.

Canada-nyheter.

Quebec.

— Världena hafva åstadkommit betydlig skada å flere ställen i provinsen. Montreal hotades med formlig öfversvämning några dagar sedan.

— Vinternavigation på St Lawrence floden har bevisats möjlig förmedelst en ångare, som under de sex sista veckorna gått i floden nedanför Quebec. Sjöministern Sir Louis Davies har lofvat gifva anslag för förbättrad hamn och fyrväsende längs floden.

— Den romerske ärkebiskopen Bruchesi i Montreal har i ett manifest förklarad sig oberörd af domstolens utslag i Delpit äktenskapsfrågan samt förbehåller sig rättigheten att absolvera dem, som så synda. I samma epistel förbjuder han katoliker att nyttja den nyanlagda likbränningsanstalten å Mount Royal.

— En stor kommitte af C. P. R:s banarbetare håller f. n. sammanträde i Montreal. Hvad svårigheterna bestå i har man ej kunnat utforska.

Ontario.

— En \$50,000 eldsvåda hem sökte Hamilton.

— Torontos legislatur upplöstes den 14 dennes.

— Rika ådror hafva funnits i Silver Mountain invid Fort Williams.

— Firman Gordon och Ironsides ämnar anlägga ett större kylhus i Saulte ste Marie.

— Folkkraknarne i Algoma hafva sträkrat. De vill ej börja sina arbeten utan forskotts betalning.

— Genom att förfalska bankanvisningar lyckades en ung man lura två Ontariobanker på flere tusen dollar.

— Enstaka fall af smittkoppor hafva funnits i Toronto, hvadan allmän vaccination påbudits. 200 skolbarn hemstades i Kingston, emedan de ej vaccinerats.

— Sv. E. v. Luth, församlingen i Rat Portage har beslutat hålla syauktion den 18de maj på kvällen, samt sin årliga sommarlekursen på nilsomardagen.

— Senaste veckan har varit ganska lugn i parlamentet. Mr McCreary höll ett duktigt tal, hvare han på grund af sakkännedom kunde på ett betydande sätt förklara invandringsspolitiken. Mr Oliver sade sig vara allt annat än förtjust i herrar galicianer, medan Davis i Saskatchewan sad sig ej kunna få nog af dem. Det intressantaste arbetet väntas i järnvägskommiteen, då Manitobas järnvägsförslag kommer upp.

— Utstakningen af banan Karlstad - Attikokan grufdistrikt, som pågått sedan nyåret, har nu avslutats. Utstakningen var verkställd af C. P. R. ingenjördepartementet under ledning af ingenjör T. S. Armstrong. Byggandet af banan kommer troligtvis att taga sin början så snart alla kartor hunnit granskas. Denna branch kommer att blifva 48 mil lång o. går nastan hela vägen utefter den för sina vattenfall så beryktade Seinefloden. Denna bygges utslutande för att utfrakta järnmalt, hvilket fins i riklig mängd och af god beskaffenhet. Grufvorna ägas af ett större bolag från U. S.

Manitoba.

— Högt vatten öfversvämmande lågt liggande platser i West Selkirk.

— De hastar, som stulos från P. A. Friesen, Altona, hafva åter funnits i N. Dak.

— Vinterövrigt af er hennes mjt drottning Victoria upphörde i måndags.

— Colding, som dömdes till 4 straffarbete i Brandon, rymde och har ännu ej kunnat ertappas.

— Det i förra veckan rådande härliga vädret hade lockat ut såningensmannen på åtskilliga ställen i provinsen.

— Provinsens inspektör synes vara vaksam, enär flere hotellvärdar i olika delar hafva bötfällts för lagöfverträdelser.

— Anordningar hafva gjorts att begynna oppmuddringen af Red Rivers mynning, så snart den blifvit isfri.

— Värflöden hafva i Dauphin distriktet anställt stor skada. I synnerhet Canadian Norherns järnvägsbroar ha varit illa ute.

— 300 veteraner från irländska oroligheterna i östra Canada samt åtskilliga från Sydafrika återvande hjaltar hafva gjort ansökan om de 100acres farmar, hvilka gifves fritt till denna klass af män.

— Bland de senaste motståndarne till premier Roblins järnvägspolitik synes Mr Jim Hill vara den ifrigaste och det tros, att han ämnar bjuda upp allt att förebygga öfverlåtandet af N. P. banans linier till Canadian Northern.

— Ett par ynglingar L. Ullberg och A. Håkanson hvilka önska se mera af vår planet än Scandinavia och Minnedosa ha i dagarna begifvit sig ut till landet i söder. Hoppas de snart inhemta nödiga kunskaper och vända om till de lugna föräldrahemmen.

— Våren är kommen och vårar botet börjad.

— Baptisterna hålla på med förberedande arbeten till sitt blifvande presthus.

N. W. Territorierna.

— Öfver 2,200 bref ankommo på en dag till Dawson City.

— Invandringen till Norra Alberta har varit så liflig, att ej mindre än 4 tag om dagen sänds ut från Calgary på sista tiden.

— Ryktet, att Canadian Northern skulle gå förbi Prince Albert, då den kommit så långt, har förklarats ogrundade af Mann & Mackenzie.

— 120 tyskar från Waterloo, Ont., samt 20 vagn-laster effekter passerade staden i fördags på väg till Didsbury.

— Boskapsköpernes förening höll sitt årsmöte i Calgary, hvar vid det visade sig att 43,665 kreatur samt 3,850 hästar skeppats från olika delar. \$44,600 hade utdelats i skottningar för varg.

— Öfverste Dent från engelska krigsministeriet är på väg till Alberta och andra platser i Territorierna för att å regeringens vägnar uppköpa remonter.

— Eugene Phillips, f. d. bromsare, men numera farmare vid Innisfail, råkade ut för den stora olyckan att få sin högra arm af sliten.

— Den första auktionen på fullblodsduar hölls i Calgary den 12 ds. Goda priser realiserades och Northwest regeringen kan känna sig belåten öfver resultatet.

— Wetaskiwin synes vara lifligt nu för tiden. På en dag stego tvåhundra nybyggare af taget, hvarjämte det ingalunda är ovanligt att ett tjugotal homestead upptages om dagen i den trakten.

— Ej så få landsökare styra kosan till de konstbevattnade landens söder om Lethbridge.

— Tullkontrollören i Calgary Mr Amos Row har gifvits afsked med pension. Mr. A. Allen har utnämns i hans ställe.

— Ett hämskt blodsdåd utspelades vid Innisfail i tisdags, i det en sektionsarbetare, Arthur Riolletto, sköt sin svåger, D. Kerr. Handlingen såges ha begåtts i själförsvar, enär Kerr hotat hans lif med en yxa.

— Sedan befolkningen i Yukon tinat upp efter den långa och kalla vintern, hafva de beslutit hålla stora fastligheter d. 1 juli. Förutom kappöpningar o. skjutning skola två knytnafskampar inbjudas för att damma på hvarann för en större guldsacks skull.

— Enligt beräkning skall den nya järnväg, hvilken kommer att utgå antingen från Moosomin ell. Elkhorn, följa Scissors Creek vid sitt inträde i Qu'Appellefloden. Vål öfver densamma tros den komma i dalsänkningen österom Kaposvar's katolska kyrka. Det Det påstås, att 120 mil skola byggas i år, hvilket dock återstår att se.

British Columbia.

— En C. P. R. färja sjönk i Kootenay sjön med 16 lastade vagnar.

— Utsikterna äro nu goda för Great Norherns utsträckning till Kolfalten vid Crows Nest passet. Fred råder mellan C. P. R. och Jim Hill, åtminstone i det afseendet.

— Den stora delegation, som några dagar sedan afreste från provinsen hade i måndags företade hos regeringen, då de framlade sina önskingar, nämligen: bonus för bly, \$5.00 per ton under 5 års tid, bättre tullagtsättning i det afseendet, samt slutligen, att provinsen ej skulle kastas i händerna på något järnvägs monopol.

— Geologiska undersökningar hafva lagt i dagen, att Crows Nest kolfalt omfatta en area af 230 kv. mil med ett genomsnittslager af 100 fot. Om 1,000 tons om dagen uttages, är det tillräckligt med kol för 72,189 år, eller om 100,000 tons uttages hvarje dag, kommer kolförrådet att räcka 721 år, då förmodligen de flesta af oss ha upphört att leva.

Boer-kriget.

En nyhet, som ej bestyrks, är, att French blifvit tillfångatagen tillfika med 500 man, som boerna omringade i en dalsänkning. Att nyheterna från krigsskådeplatsen ej äro mycket tillförlitliga, ser man däraf, att först i dessa dagar har notis kommit, att 1,500 man legat inneslutna under tre månaders tid. De Wet och Botha hade nyligen ett möte, men deras planer äro höljda i mörker. President Steyn såges ha utfärdat ett upprop till de olika kommandona, att nedlägga vapnen, på det det förhärjande kriget må taga slut.

CANADA

Utgifves hvarje TORSDAG

Winnipeg, Man.

K. FLEMING, Redaktör.

Prenumerationspriset—

Helt år \$1.00
Halvt år 0.50
Föredöls år 0.85
Helt år till Sverige 1.50
Halvt år " " 0.85

postporto inbegripet.

Lokalagenter önskas i alla svenska samhällen och lännas god provision. Korrespondenser, korta och intressanta berättelser med tacksamhet.

Prenumerationsmedel bör skickas med Post- eller Express Money Order eller Registrerat bref till

CANADA,

Box 254, Winnipeg, Man.
Kontor: ROOM 1, HARRIS BLOCK

SKANDINAVISKA NYHETER SVERIGE.

STOCKHOLM. Hundraåringen hos drottningen. Fröken Beata Frunck, som trots sin höga ålder af mera än 100 år befinnet sig vid god hälsa och god vigör, fick under tisdagen företaga en promenad genom stad. Hyrkuskfirman Gustaf Joulin hade ställt ett af sina elegantaste ekipage, till hennes förfogande. Den gamla afhämtades i sin bostad i "Hemmet för gamla".

Färden ställdes bland annat upptill slottet, där fröken Frunck erhöi företräde hos drottningen. Den krya hundraåringen steg ledigt i och ur ekipaget och ville icke begagna sig af erbjuden hjälp härvid.

— Ihjälfrusen. Då två skogsarbetare på väg från Gräsö natten till den 9 dennes befunno sig å isen utanför Singö, tröttnade de, hvar för den ene gick i land för att söka anskaffa skjuts. Då denna anlande, hade kamrateu försvunnit, och han anträffades icke förrän gåföljande dags morgon, då han låg ihjälfrusen icke långt från Singölandet. Den döde var bördig från södra Sverige.

— Enhet i nykterhetsarbetet. Ombud från de olika nykterhetsgrupperna i Göteborg ha vid i dagarna hållet sammanträde beslutit bilda en gemensam organisation att representera stadens nykterhetsfolk i stället för de förutvarande centralorganisationerna.

Den sedvanliga nykterhetsdemonstrationen kommer att äga rum Kristihimmelsfärdsdag, och till densamma skall nykterhetsfolk afven från grannstäderna inbjudas.

— "Gemensamma intressen." I silt nummer för den 26 februari (11 mars) innehåller tidningen "St Petersburg Herald" en längre redogörelse för sällfilarhistorierna samt därpå för motionen om spionlag i Sverige och den bebatt, som med anledning därpå nyligen hölls i Första kammaren. Tidningen har in extenso aftryckt excellensen Lagerheims anförande och tillägger för egen del, att "vi känna så mycket större tillfredsställelse häröfver, som vår tidning aldrig upphört att önska det bästa förhållande mellan Ryssland och Sverige, hvilka äga så många gemensamma intressen och skola få ännu flere i framtiden till ömsesidig fördel".

— Skulpturarbetena å riksdagshuset. Det två stora sköldpartier, som skola pryda krönet å riksdagshusets hörnpartier ått Norrbrofassaden, äro nu i det närmaste

färdighuggna å Hetgeandsholmen. Hvarje sköldparti är 6 meter långt och 4 meter högt samt sammansatt af ej mindre än 30 stenblock. Endast sjalfva huggningen, som af Norrtelje stenhuggeribolag öfverläts å bildhuggaren C. W. Winstedt, har kraft omkring 8 månaders arbete för i regel 10 å 12 skickliga stenhuggare samt betingat an kostnad af omkring 11,500 kr.

Midtpartiet af hvarje sköld utgöres af en snäckformad, ovalformig sköld, med tre kronor i relief. Sjalfva krönet utgöres af en eklofskransad markrona. Modellen till arbetet är utförd i bildhuggaren Norlings atelier af skulptören J. Cederwald efter ritningar af riksdagshusets arkitekt hr Aron Johanson. Arbetet är utförd i ljusrod granit, bruten vid Norrteljebolagets stenbrott i Vätö.

— Polisen och utelivet. Under de tre senaste dagarna före helgen har polisen på grund af flere anmätningar företagit razzior i Stockholms utkanter. I Lilljansskogen ha anträffats 16 personer, som redan börjat lefva uteliv. En af dessa, en för tre resor stödd straffad person, hade uttalat hot om, att han skulle skjuta den förste polismän han såg i skogen. Han blef emellertid plösligt öfverraskad och bunden innan han kunde sätta sig till motvån. Vid visitation anträffades i hans ena ficka en med fyra skott laddad revolver.

I Djurgårdsskogarna och i skogarna utom Skanstull och vid Karlsberg ha likaledes razzior företagits. De flesta anhållna ha behandlats som lösdörfvare, men ett par för stöder efterspanade personer ha häktats för att undergå ransakning.

— En prinsessa. Prins Carls hustru nedkom den 28 mars med en liten prinsessa. Den nyfödda prinsessan skall i dopet erhålla namnet Märtha Sofia Lovisa Dagmar Thyra samt kallas M a r t h a.

FALUN. Störd tingsfrid. På ett pinsamt sätt stördes häradsrättens förhandlingar i Gagnef. En starkt berusad yngling kom in i tingsalen, och när han skulle för sitt bråkiga uppträdande näppas utfor han i grofva okvädsord mot både dommare och länsman samt gjorde dessutom försvifad motstånd, när han utfördes. Utkommen i det fria, rusade han in i tamburen i en af herrgårdarna i kyrkbyn och störde på ett våldsamt sätt hemfriden. Allmänne åklagaren yrkade straff å ynglingen. Ynglingen hade nyligen hemkommit från Stockholm där han varit gardist.

— Begräfnings af ett jordras blef v. häromdagen två arbetare vid Falun—Vansbrobanans järnvägsbyggnad. Då de hunnit framdraga, voro de båda visserligen vid lif, men den ene, Victor Pettersson, var så illa därån, att han några minuter efter ankomsten till lasarettet i Falun afled. Han var skadad i hufvudet och hade fått ena benet afbrutet. Hans kamrat, Nils Svensson, fick båda benen och en arm skadade. Han vårdas å lasarettet och torde kunna komma sig skrives till Stockholms-Tidningen.

GÖTEBORG. Kofvan kommer. I en i Göteborg anhängiggjord konkurs har yppats en ny tillgång hvadan borgenärerna äga glädjen lyfta en ytterligare utdelning af —0,404 procent.

— Ett upprörande drama i Göteborg. Sedan någon tid har man saknat kassörskan vid Göteborgs rådhus Anna Maria Nilsson, och en mängd rykten ha varit i omlopp om anledningen till försvinnandet. I torsdags förra veckan löstes gåtån. Liket efter henne uppföt i Stara hamnkamalen vid Skeppbroplatsen.

De rykten, som cirkulerat, synas nu i hufvudsak ha blifvit bekräftade. Med all sannolikhet har kvinnan sjalf beröfvat sig lifvet i fortviflan öfver ett sköfadt lif. Det var den gamla historien — dock här kanske mer än eljest. Öfvergifven och sjuk, hade hon till slut föredragit döden framför vanäran.

I efterlämnadt bref namngifver hon förföraren, som på samma gång bibringat henne en smittsam sjukdom. Han är en gift man.

Den vackra flickan med det sympatiska sättet och den fina, värdade uppfostran, hade ädragit sig mängas uppmärksamhet, och deltagandet för hennes sorgliga öde var allmänt.

Innan flickan återfanns hade hennes väner hopp om att hon endast lämnat staden, emedan hon strax före försvinnandet upptagit en summa penningar å en sparbanksbok.

En breflapp från förföraren, funnen i hennes gömmor, förklarar saken.

Han — affärsmannen — tillhörande stadens jeunesse doree — har varit nog lumpen att "låna" ur flickans kassa. Af hans bref framgår att han skickat henne 25 kr., hvilken summa tydligen varit otillräcklig, hvarför hon måst använda sina egna sparmedel för att ersätta kassabristen.

Indignationen i samhället har tagit sig uttryck däri, att man på en restaurationsdemonstration utmanen i fråga.

— Sammanslutning af Göteborgs sjukkasor, representerade ett medlemsantal af öfver 10,000, beslöt på möte i stadens arbetsförenings hus. Den nya organisationen har närmast till syfte att å sjukkasmedlemmarna af kommunalmyndigheterna utverka fri läkarevärd och fri vård af lungsjuka och lupussmittade samt inrättande af sjukhus för skrofulösa barn.

GÄFLE. "Den onämndes donation". Vid Gäfle fattigvårdsstyrelses sammanträde i öfverbragtes till densamma ett med fem sigill försegladt konvolut med påskrift "Den onämndes donation" samt dagbetecknad den 6 mars 1901. Därjämte var å konvolutet å donator förordnat, att detsamma icke finge öppnas förrän på tillsägelse af direktör G. Englund, i händelse af dennes död af kammarskrifvare M. Lehman, hvilka under tyshetslöfte invigits i donators bestämmelser. Äfven upplystes att konvolutet innehöll såväl gåfvobrevet med närmare bestämmelser om donationens ändamål som donationsmedlem i värdepapper.

— Den norrländska östkustbanan. Styrelsen för Uppsala—Margrethills järnvägsaktiebolag har vid sammanträde beslutit, under förutsättning af bolagsstämmans bifall, teckna aktier till ett belopp af 1 mill. kr. å järnvägen Hernösand—Gäfle.

Under rubriken "Hinder för östkustbanan" läses. Enligt hvad som förfljudes här i dagarne kon-

cessionsansökan inlämnats till k. mt af konsul Bunsow m. fl. rörande anläggande af en bredspårig elektrisk järnväg från Sundsvall till Bergeforsen vid Indalsälven. Kostnadsberäkningen uppgår till något öfver två mill. kr. Ingen teckning har begärts af de af banan berörda kommunerna, utan aktiekapitalet har tecknats uteslutande af bolag och enskilda. Ett stort elektriskt bolag lär ämnas sätta in 500 tusen kr i företaget. Namnda bolag äger ett vattenfall i närheten af Sundsvall, och därifrån skulle kraft tagas till järnvägen.

HERNÖSAND. Hur man icke bör döda katter. Några pojkar af Ådalssocknarna i Ångermanland fingo för sig häromdagen att de skulle döda en katt med dynamit. I denna afsikt fastbundo de på kattens rygg dynamit, i hvilken de placerat knallhatt med stubintråd. Till historien hör afven, att en hund, kattens lek-kamrat, befann sig i närheten.

Katten, som naturligtvis blef skrämmd af den fräsande och rykande stubintråden, tog sin tillflykt till sin vän hunden. Denne, hvilken afven blef skrämmd, satte iväg mot hemmet, hack i häl följde af den liflömda katten. De hunden dock ej långt förrän explosion inträffade; och katten var i bokstafelig mening utplånad från jorden. Äfven hunden dödades.

Tur var att djuren ej hunno fram till gården, i hvilket fall de nog sökt skydd i något hus, då en oberäknelig olycka med all säkerhet inträffat.

Vi anse det vara obehöfligt att erinra föräldrar och målsman om att värna sina pojkar för att göra efter dylika experiment.

KARLSKRONA. Amiralen i arrest. Ett uppseendeväckande disciplinstraff. Sjöministern har ålagt befälhafvaren för flottans station i Karlskrona, amiral Hägg, fem dagars arrest, hvilket straff ytterligare skärpts med att amiralen afstängts från tjänstgöring.

Vid flottan finnes en kommission, som har till uppdrag att yttra sig om de kapteners kompetens, hvilka äro i tur att befordras. I egenskap af ledamot af denna kommission skall nu amiral Hägg till en kaptent, som nyligen blifvit förbigången, ha yttrat, att kaptenen af kommissionen blifvit förklarad kompetent, men att sjöministern det eaktadt ej befordrat honom.

Hur länge denna hemliga kommission existerat, är ej fullt känt, men det påstås, att f. sjöministern startat kommissionen.

LINKÖPING. Olycklig åktur. Då direktör Hallenborg å Bjerka-Saby i tisdags var ute på en åktur tillsammans med sin fru, råkade genom något krångel från hastens sida vagnen att stjalpa i ett dike med den påföljd, att direktör H. erhöi ett ganska svårt krossår i hufvud. Doktor Bismark från Linköping efterkäckades genast för att ägna den skadade nödig vård. Fru Hallenborg slapp undan med blott förskräckelsen.

MALMÖ. Hvetefalten i Skåne hålla på att bli aldeles förfärliga af nattfroster. Redan för några veckor sedan, då snön smälte undan, sågo falten skräla ut och brodden, som i efterhösten var ovanligt frodig, låg gul och visnen, nedtryckt till marken. Sedan dess har stark frost varit rå-

pande nästan hvarenda natt, under det värmen varit ganska hög om dagarna. Följden har blifvit att brodden fullständigt visnat, så att falten för närvarande äro aldeles svarta och synas ej lämna minsta hopp om någon skörd, utan måste troligen största delen därpå upplöjas. De gamla hvetesorterna, hvilka humit blifva fullt vana vid vårt klimat, ha stått sig och här synes åtminstone en del af plantorna kunna repa sig igen. Då man inom provinsen under de senaste åren: lagt allt mera an på hvetedöding, torde förlusten, äfven om en del falt kunna repa sig, bli ganska stor.

Rågen har i motsats till hvetet stått sig utmärkt, och falten före-te allmänt ett frödigt utseende, som lofar godt för framtiden.

— Att begravas med geväret hos sig, hör nog till det ovanliga nu för tiden. Så inträffade likväl förra fredagen, då stöftet af affidne smedsmästaren Ahlgren i S. Sallerup i Skåne vigdes till den sista hvilan. Han hade nämligen i lifstiden uttalat, att han ville ligga i en kista af zink, och så vilje han ha bössan hos sig. Bössan hade han sjalf laddad, och för att icke smuts skulle intränga i pipan hade han satt en kork i densamma.

Den döde har i lifstiden fört ett enstörigt lif, och har aldrig umgåtts med någon, icke ens med sina närmaste släktingar. Ahlgren dog ogift och efterlämnar en icke obetydlig förmögenhet.

NYKÖPING. Trotjänarens sista färd. Ett antal värmlänningar som under vintern haft skogsarbete i nyköpingstrakten och förtjänat bra med pengar, reste häromdagen hem hem "till sitt land". På en förfråga till en af dem, om denne fått sälja sin häst, svarades:

— Nej, min häst har ej varit till salu. Han har skaffat mig ej så litet inkomst, och dragit mig så mycket, så att nu skall han få åka på tåget och dö i hemorten.

SKARA. Då snalltåg från Göteborg till Skara häromdagen passerade sträckan mellan Vara och Träfvad aflossades från Dakebo skog mot lokomotivets plåt-tak, i hvilket uppstod en buckla.

Det har fört inträffat, att bankvaktan, då han under inspektion passerat nämnda sträcka, öfverfallits med stenkastning från personer, som uppehållit sig i skogen. Polisundersökning äger rum.

SUNDSVALL. Drap under rus. Ett drap begicks häromkvällen i Mohög strax utanför staden. Vid 11-tiden sammantråffade 18-åriga arbetaren K. Andersson Kubikensborgs sågverk med 21-årig sågverksarbetaren J. Leander-Tinell från Stadsmon. Gräl uppstod och Andersson, som var berusad, gick anfallsvis till väga. Tinell uppstod då, som han säger, till själv försvar en knit, som han fallde upp. När sedan Andersson slog till Tinell, så att denne föll omkull, träffades Andersson samtidigt i hjärtat af Tinells knif. Med utropet "jag dö!" sjönk Andersson till marken och var inom kort död. Tinell säger sig kunna förklara, hur Andersson kunnat träffas af knifven. Tinell är välkänd och var nykter vid tillfället samt hade sällskap med ett par personer. Tinell har häktats.

Ett ödesdigert arf.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Du, lilla skämman, Olga, sade hon. Glöm inte, att du talar till din fars hustru. Jag vet, att hvarken mamma eller jag hade en aning om, hur pappa satt upp sitt testamente, för — an det kungjordes. Du borde verkligen blygas att komma med sådana beskyllningar. Hvarken mamma eller jag vill ha något att göra med era pengar, och hellre än att omigen få höra sådant förtal, flytta vi härifrån och leva så godt vi kunna på mammans medel.

Olga skändes emellertid redan öfver sitt utbrott af dåligt lynne. Hon satte händerna för händerna för öronen för att slippa höra systemens förebåelser och rusade sedan ur rummet. Fru Marshall var så upprörd af dagens händelser, att Hilda icke vågade lämna henne ensam, utan låg inne hos henne den natten. Det var visst inte första gången modern och dottern talat om att skaffa sig ett eget hem, men Olga hade alltid bedt dem så mycket att låta bli, att de gång på gång låtit öfvertala sig att stanna. Nu beslöt Hilda emellertid, att de skulle göra allvar af saken. Hon och fru Marshall skulle flytta till någon treflig småstad, där de kunde ha det lugnt och godt.

Hur många planer uppgöras icke för framtiden, hvilka sedan aldrig bli förverkligade! Hilda anade föga, hurudant hennes öde skulle bli.

Följande morgon flugo de höra att Edward kommit tillbaka under natten, och att han genast stungit sig inne på sitt rum.

Olga kom kom ned till frukosten blek och utvakad, och hon yttrade icke ett ord förrän när fru Marshall afböjde något försägar, som Hilda gjorde med det svaret att hon måste stanna hemma och vänta på doktor Blank.

— Var så god och gör sig inte besvär med det, mamma, sade hon skarpt, jag skall ta emot både doktor Blank och doktor Rode. Den här saken rör endast mig, och jag är fullt kompetent att ordna allting själf.

— Det tror jag knappt, svarade styfmodern, för det första kan inte en ung dam ställa det för en herre, så att det blir bra, och för det andra vände doktor Blank sig direkt till mig och väntar säkert, att jag skall vara hemma i eftermiddag.

— Gör som mamma behagar, svarade Olga, men så mycket är visst, att jag anser mig vara den lämpligaste, när det gäller att ordna för min bror. Jag kommer att yrka på att få veta allting, hvad doktorerna säga beträffande hans hälsa samt när och hvart han skall flytta. Hvem vet, om de inte föra honom till någon asyl, som jag bestämt ogillar. Sådana saker ha hänt förr.

— Nu är du verkligen dum, Olga, sade Hilda, när du hörde, att doktor Blank sade i går afton, att han ville, att Edward skulle komma till doktor Rode. Du vet ju, att han är en gammal vän till familjen, och att våra intressen ligger honom om hjärtat.

— Åh ja, det förstas, sade Olga satiriskt, men det är svårt att för-

stå, hur han skall kunna befodra allas intressen samtidigt. Han kanske är mycket klok, men det vore ändå öfver människoförmåga.

— Jag förstår dig inte, sade Hilda och reste sig från bordet; hon ville icke längre onödigtvis byta ord med system, förrän denna blef lugnare.

Klockan fyra kommo de båda läkarna och gingo genast upp till Edward, som de funno i sängen annu. Han tycktes glad öfver att se dem. Doktor Blank var en gammal favorit hos honom, och egendomligt nog var han genast med om att göra ett besök hos Harold Rode. Han var trött på biler, bjudningar och otell. En af hans senaste ideer var, att hans huvud var alldeles för stort, och att det icke gick någon hatt på det, han inbillade sig också, att det växte dagligen.

Doktor Blank begagnade sig af detta och sade honom, att han hade en uppsväld åder, hvilken endast kunde bli bra, om han kom i lugn lute på landet, där han utan att bli observerad kunde gå omkring med obetäckt huvud.

Edward tog genast fasta på detta, tackade Blank för upplysningen och antog Rodes så kallade inbjudning att stanna några veckor hos honom på hans landställe. Att fiska var ett af Edwards älskingsnöjen, och när han fick höra att arven Harold Rode idkade denna sport, ökade detta ännu mera hans vänskapliga känslor, så att det var med svårighet doktor Blank kunde förmå honom att icke genast ringa betjänten för att vidtaga anstalter för resan.

Han tycktes ha förlorat allt minne af, hur han behandlat John-son föregående afton, och efter en half timmes samtal med sin patient fann doktor Rode, att hans äldre vän sagt alldeles sant om symptomen till en ganska betänklig sinnesrubbing, och han insåg, att hr Marshall snarast möjligt måste byta om vistelse ort.

Sedan de båda lofvat den sjuke att komma igen följande dag och ledsaga honom till Irlé Worths Harold Rodes bostad, gingo de ned till salongen, fullt eniga i resultatet af sin konsultation.

Fru Marshall och Olga togo emot dem. När doktor Blank presenterat sin vän, vände han sig till fru Marshall för att tala om Edward, men Olga frängde sig emellan och tog på sig en bjudande härskarmin.

— Ni vet antagligen, doktor Rode, att min bror och jag stå ensamma i världen, båda våra föräldrar äro döda; det är därför fullkomligt i sin ordning, att jag styr och ställer för min bror i en så grannliga sak, som den här.

— Ja, naturligtvis, fröken Marshall, om ni önskar det så, sade främlingen något öfverraskad.

De as ögon möttes, när han yttrade detta, och Olga tyckte, att hon sållan sett en mera tilldragande man. Med sin förmögenhet och sitt fördelaktiga utseende hade hon haft flera friare, men hennes hjerta hade förblifvit kallt. Hon var så fast vid sin bror, att allt, som skilde henne ifrån honom måste sitt värde i hennes ögon.

Hennes bestämda och tvärsatta misshagade också de flesta män, och på det sättet hade hon i allmänhet hållit dem på afstånd, och hon hade aldrig ångrat det. Men redan vid den första blick hon riktade på Harold Rode såg hon,

att han var en man att se upp till akta och till och med frukta, hon liksom krympte ihop inför honom.

Det föreföll omöjligt att ljuga för honom eller att trotsa hans befallningar, och likväl hade han ett varmt, känsligt hjerta. Hans röst var lag, men mycket klar, hans rörelser behagliga, men naturligtvis värdiga. Det kunde icke öfveraska någon, att han var läkare för sinnessjuka, det fanns något i hans lugna, beständiga sätt, som antydde, hvilka makt han skulle äga öfver dem. Då Olga mötte hans blick, kände hon sig med ens säker, att han skulle bota brodern.

— Om jag önskar det, upprepad hon hans ord, om ni visste, hvad Edward är för mig, skulle ni inte säga så. Han är det käraste jag äger.

Rösten svek henne, och hon föreföll kvinnligare i Harold's ögon, än hon gjort förut.

— Förlåt mig, sade han, jag tycker mig ha hört, att ni äro tvillingar?

— Ja, tvillingar både till själ och kropp. Om han går under, gör jag det också. Men ni skall göra honom frisk lute sant? Han skall bara behöfva stanna en kort tid hos er?

— Det hoppas jag, fröken Marshall. Jag skall göra mitt bästa för att återställa hans hälsa, och ber jag er vara fullt öfvertygad om.

— Och jag får se honom i bland?

— Naturligtvis! Hvad tar ni mig för?—val aldrig för en fångvaktare? Ni kan komma och hälsa på honom, när ni vill, och jag skall låta honom komma hit på de dagar ni bestämmer. Men doktor Blank anser, att ju större förändring han kan få under de närmaste veckorna, ju nyttigare är det för honom. Vi ha just gjort upp fisketurer tillsammans, och jag hoppas att kunna hålla honom så angenämt sysselsatt, att han icke på en tid åtnimstone skall sakna hemmet. Är det mycket grymt af mig? Frågade Harold med ett behagligt leende.

— Åh nej, visst lute. Ni får inte tänka, att jag är så barnslig. Det skulle tvärtom hjärtligt glädja mig att veta honom angenämt sysselsatt. Jag vet, att nattvak och hettan i salongerna inte äro bra för min stackars älskling. Men låtom oss nu tala om hur det skall stallas med betjänt och sådant. Jag heppas att ni ursaktar min rättframhet, men Edward har godt om medel att betala för hvad han behöfver. Han är van vid att leva högt och att ha sin egen tjänare.

— Bästa fröken Marshall, afbröt doktor Blank, allt sådant där gör ni klokast i att låta doktor Rode ordna, som han behagar. Han vet precis, hvad er bror behöfver, och kommer ge honom all den komfort, som är tjänlig för honom. Men om ni nödvändigt vill taga del i dylika detaljer, vore det bättre, att ni först rådgjorde med er mor. Jag har redan talat vid herr Temple, herr Mars-halls jurist, så det beöfver ni inte ha något besvär med.

Olga kastade huvudet tillbaka med en tvär knyck.

— Jag visste inte, att ni gått så långt, sade hon, men i alla händelser förmodar jag, att ni till-åter mig att göra frågor beträffande min bror. Och han kommer icke att släpas från sitt eget hem,

förrän jag sett det has, där han skall ta in, och tagit reda på, hvilka anordningar, som där göras för honom. Han är väl inte en fattigläpp, som skall faras till hospitalet heller.

— Men fröken Marshall, hur kan ni säga så, inföll Harold, obehagligt berörd af hennes tonfall.

Doktor Blank afbröt honom.

— Fröken Marshall inser mycket väl, att hon prutar nonsens, Rode, sade han karft. Hon är naturligtvis upprörd och ledsen, som vi alla för resten, men jag har redan tydligt förklarat hela den saken för henne, och det visser en ytterlig brist både på tacksamhet och tillit att löna våra omsorger med orattvismisstankar att vi dölja något för henne. Jag skall säga er, fröken Olga, fortfor han, att om jag velat, kunde jag utan svårighet fått läkarbetyg på att er bror är sinnesrubbad och fört honom till en asyl också. Jag har bedt min vau taga hand om honom, endast för att skona era känslor; kanske, när allt kommer omkring, att jag hade gjort kloka-re, om jag inte tagit någon hänsyn till dem.

Han var mycket förargad och Olga kände sig för ögonblicket kufvad.

— Nej, nej, utropade hon, jag ber om ursäkt för hvad jag möjligen kan ha sagt, det skulle bora ha varit en lättad, kanhända jag är dum, men jag skulle så gärna vilja se den plats, där han skulle vistas, innan han fördes dit.

— Det skall ni visst få, sade Harold, det är ju en fullt naturlig önskan. När vill ni komma? Är det för mycket besvär för er att åka dit nu genast. Doktor Blank anser det bäst, att hr Marshall kommer till mig redan i morgon, och han förefaller också själf mycket ifrig.

— Ja, jag vill gärna komma nu, svarade Olga, ovänligt glad. Jag skall ringa och säga till, att det blir förspändt. Vi himna ledigt tillbaka till middagen. Och skulle ni inte vilja komma och äta med oss, doktor Rode. Vi bli alldeles ensamma, men mamma vill gärna träffa er litet längre, och för mig skulle det vara så lungt, om ni ville se Edward litet mera.

— När ni framställer det så, skall jag med nöje begagna mig af inbjudningen, fröken Marshall, försäkrade Harold, hvarefter de föro på sin lilla inspektionsresa.

Olga var mycket förekommande under vägen och vann Harold's sympati genom det sätt, på hvilket hon talade om brodern.

— Ser ni, doktor Rode, sade hon, han är min enda riktiga släkting. Han är allt, hvad jag har i världen, och måste han komma in på någon asyl, kommer jag också dit.

— Nej, nej, så får ni inte säga, ni får inte ens tänka det. Jag har känt många sinnesrubbede, som ha blifvit fullkomligt återställda. För varje dag som går lara vi oss att bättre behandla dylika fall. Men ni har er mor att tänka på och trösta. Det får ni inte glömma.

— Ni misstar er, fru Marshall är inte min rätta mor, hon är endast min fars andra hustru. Jag har aldrig betraktat henne och Hilda som mina verkliga släktingar. Det kan jag inte.

— Och hvem är Hilda?
— Min styfsyster, och jag har

alltid trott, att pappa brydde sig mera om henne än om Edward och mig. Han har testamenterat vår förmögenhet, eller rättare vår mors förmögenhet åt henne, ifall vi skulle dö före henne. Det tycker jag är gräsligt orättvist. Till och med om vi vore gifta och hade barn, kunde vi endast ge dem hälften, det andra skulle gå till henne. Jag kan inte förstå, hvad som kan ha förmått honom att göra ett dylikt ordnande.

— En dotter bör inte alltid granska sin fars handfingar, sade Harold lugnande, just som vagnen stannade utanför trappan till hans hem. Han hoppade af och hjälpte henne ned.

Det var en fortjusande plats vid älven, han valt. Byggningen omfafs af en välvårdad trädgård. Han var en stor älskare af litteratur, som en sådan man måste vara, men tillika var han road af sport och tillbragte sin mest lediga tid i båt på älven.

— Här är mitt lilla bibliotek, fröken Marshall, sade han och förde henne in i ett vackert rum med bokhyllor från golf till tak.

Det är inte stort, men en bokvurm skulle ändå ha göra med att läsa dem, ett halft lit; som jag är ungkarl, använder jag det på samma gång till rökrum och sitter vid det där fönstret utåt älven med en bok i ena handen och min pipa i den andra. Där är matsalen och innanför den ett litet rum, som artigheten döpt till salong, men det begagnas aldrig, om inte en kvinnlig patient söker mig, och det händer ytterst sällan.

Och nu till sovrumsen, fortfor han, i det han förde henne upp för trappan till ett väl möbleradt rum med utsikt åt trädgården. På ena sidan om detta rum lågo teatlet och badrum, på det andra ett litet krypin för en tjänare, ifall sådan skulle behöfvas.

— De här tre rummen skulle utgöra herr Marshalls enskilda våning, sade han, och jag tror, att han skulle trivas mycket bra här, men om ni inte anser dem tillräckligt stora och eleganta, skall jag be er uppriktigt säga det, ty i så fall är jag öfvertygad, att doktor Blank söker ut någon annan vistelseort för er bror.

— Åh nej, här är ju så bra, sade Olga, som var mycket intagen af den unge läkarens sätt, och som inom sig tänkte, att han helt säkert vore rätt personen att taga hand om brodern, och jag är säker, att Edward blir mycket nöjd. Doktor Blank säger, att det han bäst behöfver är lugn och ro, och det är särdeles landligt och fridfullt här. Han tycker om vatten och skall bli glad att bo så nära älven.

— Jag tycker också om älven, sade Harold, och jag har en kanot, som jag brukar vara ute flera timmar i.

— Vi hade en båt förra sommaren, sade Olga, och om ni så tycker, kunde jag hyra den i är igen och fara utför älven med er och Edward, ginge inte det för sig?

— Jo visst, fröken Marshall. Ni och hela er familj, om det roar er. Jag är öfvertygad om, att Marshall inte kunde ha något bättre nöje. Det gläder mig, att mitt lilla landställe tillfredsställer er. Och hvad mig beträffar, skall jag göra allt hvad i min förmåga står för att er bror skall finna sig här. Men klockan half 6. Om vi inte ska låta fru Marshall vänta med middagen, är det nog bäst att åka tillbaka nu.

Och just som middagsklockan ringde första gången stannade deras vagn utanför porten.

(Forts.)

Historier om De Wet.

En utländsk tidning meddelar åtskilliga roande historier om De Wet. Det var i början af 1900, som hans namn började bli mera känt bland engelsmännen. Lord Roberts stora armee befann sig på sitt pilgrimssteg norrut. På själva vägen rötte den ej något motstånd, men i öster oroad De Wet gång efter annan divisionen Hamiltons eftertrupp, tvang den till nästan dagliga strider och hindrade transporten.

Mellan Natal Spruit och Stander-ton påtruffade De Wet, medan han sökte framtränga norrut, plötsligt en stark britisk truppstyrka rätt fram för sin träng. Har tror man väl han nu betedde sig? I stället för att nu draga sig tillbaka gick han efter mörkrats inbrott direkt på det engelska lägret och drog med sitt ändlösa tåg af vagnar tvärs igenom detta. Naturligtvis blef han anhållen men utan att förlora koncepterna frågade han helt enkelt efter den britiska kår, som slagit läger längre bort och till hvilken han skulle föra transporten, samt fick också utan vidare passera. Blott en grupp officerare protesterade mot hans framfart, men detta icke af taktiska skäl eller emedan man mistroddes honom, utan därför att vagnarne — hvirflade vpp så mycket dam.

De Wet hade fullbordat sin berömda marsch tvärs igenom Orange fristaten och vester om Pretoria vid Rustenburg, genombrutit engelsmännens linier, då han 18 engelska mil norr om Warmbaad stötte på en öfverlägsen engelsk truppstyrka. Qvällen förtur var de engelska hären full af jubel, ty man antog sig ändtligen ha fått den slipade boerna i fällan. Man trodde sig med framgång ha hindrat honom från att slå tillsammans sina stridskrafter med Bothas, afskurit hans återtag söderut samt ej gifvit honom någon annan utväg än att klumpa på lif och död eller splittra sitt kommando i små afdelningar och låta dem försvinna i veldten. Midnatten var inne och engelsmännen hade sig till hvila, öfvertygade om att den påföljande dagen efter en kort kamp kunna tvinga De Wet att sträcka vapen. Plötsligt alarmerades emellertid samtliga trupper och måste ända till daggroningen stå under vapen, utan att veta hvartför. Bort ifrån De Wets läger hördes ett starkt sorl, dånat af rullande vagnar och högljudda rop af koffierna för att uppmuntra lidarna. Att någonting var åberörande begrep man, men hvad det kunde vara visste ingen. Boerna tyktes förvirrade; det hette att de förorat vägen och när som helst kunde falla i de engelska öfverlägsna händer. De främsta britiska leden stodo förtiga till strid, allt var förberedt till angrepp och man antog att den stora kampen skulle börja vid daggroningen.

Men hvad fann man, när solen gick upp? Ett fyratiotal tomma vagnar, dragna af några tröttkörde oxar, som De Wet hela natten midt för engelsmännens näsa låtit med mycket buller och bång drifva fram och tillbaka. Allt byte man kom öfver var några kaffrer och ett halft dussin hvite, alla invalider, hvilka haft i uppdrag att leda "operationerna". De Wet sjelf med hela sitt kommando, sitt långa tåg af vagnar, alla förräder o. s. v. hade i allsköns lugn dragit sina färde och befann sig ungefär tjugu mil ifrån den engelska styrkan. Till och med detta fick man först sedermera veta. På morgonen hade man ej den ringaste aning om hvar han befann sig.

Två nätter senare öfverraskades en skiltvakt vid järnvägsöfvergången ungefär 12 engelska mil vester om Johannesburg af att en kavallerist i det beridna infanteriets uniform helt plötsligt uppbarade sig och frågade efter vägen till Florida stationen. Skiltvakten vände sig

om för att anvisa riktningen, då han plötsligt kände en revolvermynning mot sin tinning och hörde den föregifne engelsmannen yttra: "Icke ett ljud, och jag skall ej kröka ett hår ditt huvud huvud!" Därmed tog han ifrån skiltvakten hans gevär och utstötte en skarp hvissling. Genast framskyndade ett antal män, kort därpå åtföljda af en lång kolonn beridna soldater och ett tåg af vagnar och hästar, hvilka lugnt drogo bort öfver banan.

När alla hunnit förbi yttrade den "engelske rytaren" med välvilligt leende: "Din aförsning skall egarum inom en timme. Om du innan dess lemnar denna plats är du dödens. Jag posterar en säker skytt bakom skjutet därtvå med uppdrag att skjuta ned dig det första du gör ett försök att aflägsna dig. När din aförsning är inne, kan du säga den kommanderande officeren, att Christian De Wet och hans kommando dragit här förbi klockan 20 minuter före ett".

Samma afton kom meddelandet att en annan boerafdelning gått öfver banan och ryckt norrut, att posterna vid Natalspruit i daggroningen blifvit tillfångatagna och den därvarande bron spänd i luften af boerna. Med hvilken af de båda afdelningarna De Wet befann sig var svårt att säga. Förmodligen var det med den östra, af det enkla skäl att han kom engelsmännen att tro, att det var med den vestra.

Kapten Corballis, som kommanderade det järnvägståg, som skulle bringa hjälp åt höglandbrigaden under general Hamilton, men af De Wet blef öfverrumplad, har skildrat denne som en utomordentligt vänlig och rättvis person. Han hade utmärkt hand med sitt folk, hvilket hyste mycken vördnad för honom. Rörande kriget yttrade han vid ett tillfälle, att han nog visste det boerna ej hade någon utsikt att vinna seger, men att han var fast beslutet att göra sitt bästa på det "detta krig måtte bli det dyraste engelsmännen någonsin företagit". Som man sett, har han också ordentligt satt denna hotelse i verket.

Skämt.

UNDERVERK. Förevisaren: — Här, mina damer och herrar, ha vi tidens största underverk, läkarvetenskapens högsta triumf. Denne man föddes utan armar och ben, men då han fyllt 15 år började dessa växa ut, och nu — nu är han lik en vanlig mannska! — Och här borta kunna vi betrakta tanduret — mannen, som fått tänder tio gånger i sitt lif.

Publiken: — Åh!!!

DEN RUMSOKANDE. — Det är sant, men jag kommer ihåg det, det finns väl ingen väggohyra i sängen?

Värdinnan — Herre du min skapare, hvar skulle den väl annars vara?

EJ FÖR NERSVAGA. Det var på Dramaten häromkvällen en person sade: — Ack, Cyrano!

— Ja, sade grannen, sir an nå, med en så'n näsa i vägen, är'e flax.

—!!!!

HAN KÄNDE TONEN. Den lille gossen (som man hämtat från barnkammaren för att han skulle beundras af några frammande tantar): — Mamma, jag förstod mycket väl, att det var frammande, innan jag kom in...

Modern (försöker att ge sin förhoppningsfulla son ett varnande ögonkast): — Hur kunde du förstå det?

— Jo, det hörde jag på din röst.

för så där vackert talar du bara, då det är frammande.

FRÅN APOTEKARNES SYN-PUNKT. Apotekarn: — Jo, nu har ja gjort det bra... Jag har gett människan morfien i stället för kinin!

— O, så förargligt!

— Ja, morfien är mycket dyrare...

SÖMNIKT. Passageraren (otåligt): — Det är allt ett bra långsamt tåg det här!

Konduktören (förklarande): — Ja, se det är di här sofvagnarna bakfeffer...

ORSAK NOG. — Fru Jakobson är mycket missbelåten öfver, att vi äro 13 vid bordet.

— Hvad säger ni? Är hon verkligen så vidskeplig?

— Nej, vidskeplig är hon icke, men hon har inte gafflar och knivar till fler än 12.

HON KÄNDE FAMILJEN. Fru (till tjänsteflickan): — Lina, låna mig 2 kr. Jag skall strax säga till min man.

Tjänstflickan: — Nej för all del, fru, gör inte det... Då kommer kommer han också och vill låna.

MYCKET REALISTISKT. Han: — Har här ni er åt för att framställa den förföljda hustrun så naturligt?

Hon: — Åh, det är inte så svårt, skurken i stycket är min man.

Tågen afgå

från C. P. R. Stationen till

Montreal dagl.	16.00
Vancouver "	16.30
Brandon " (utom sönd.)	8.20
Brandon " "	7.30
Glenboro " "	9.05
Rat Portage " "	8.00
Emerson månd. fred.	7.40
Teulon tisd. torsd. lörd.	12.20
West Selkirk tisd. torsd. lörd.	13.30
Minnedosa, dagl.	7.30
Yorkton, tisd. och torsd.	7.30

Tågen Ankomma från

Montreal dagl.	10.15
Vancouver "	14.20
Brandon " (utom sönd.) (lokal)	22.30
Brandon " "	15.40
Rat Portage " "	18.00
Glenboro " "	14.30
Emerson månd. fred.	17.10
Teulon tisd. torsd. lörd.	18.55
West Selkirk tisd. torsd. lörd.	10.00
Minnedosa, dagl.	22.30
Yorkton, onsd. och fred.	22.30

Whitewood	8.12	17.58
Tyndall	9.12	16.57
Minnedosa	13.35	16.20
Fleming	3.54	24.18
Whitehead	1.47	1.47
Rat Portage	5.50	10.20

Afg. till St. PAUL dagl.	14.10
Ank. från do	13.35
N. P. Station Till St PAUL 1.45 e. m.	
" " Från " 1.05 e. m.	

Dr E. W. Montgomery, Läkare & Kirurg.
Office: 430 Main St. Winnipeg
Telefon: Kontor 880, Bostad 91

F. A. DRUMMOND
339 MAIN ST. WINNIPEG
Agent för Northern Assurance Co
London, England. Grundadt 1836
Kapital 36,000,000.
Stads- och Farmaffärer ombesörjas.

529 J. THOMSON & O. Phone
Begravnings-351
Main St. Entreprenör.

Dr S. W. PROWSE.
ALLMÄN LÄKAREPRAKTIK.
(Utexaminerad i Edinburgh, Skottland)
behandlar sjukdomar i
Halsen, ögat, Orat & Nasan.
Kontor: 130 Donald Street.
Mottagningstid: 9.30—12.30 f. m., 3—6 e. m. Söndagar 2—4 e. m. Telefon 541.
1 10 9

THOS J. PORTE.
MAIN ST. MCINTYRE BL.
Smykk: "den röda örnen."
Små omkostnader—liten förtjänst. Ordre
per post ombesörjas nogt. Era fin repara-
tionsverkstad.
Juvelerare. Winnipeg.

1901 APRIL 1901

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Prenume-
rera
PÅ
CANADA

RIPAN'S TABLETS

Doctors find
A Good
Prescription
For mankind

For five cents, at Druggists, Grocers, Restaurants, Saloons, News-Stands, General Stores and Barber Shops. They banish pain, induce sleep, and prolong life. One gives relief. No matter what the matter, one will do you good. Ten samples and one thousand testimonials sent by mail to any address on receipt of price, by the Ripans Chemical Co., 267 Spring St., New York City.

The Berliner

Gram-o-Phone

This is the machine that talks—sings—plays every instrument—reproduces Sousa's Band—string orchestras—Negro Minstrels, Church Choirs, etc. It reproduces the violin, piano, flute, cornet, trombone, banjo, mandolin, piccolo and every other instrument.

The Berliner Gram-o-phone is louder—clearer, simpler and better than any other talking machine at any price. It sings every kind of song, sacred, comic, sentimental, patriotic, "Coon" songs, English, French and Scotch songs, selections from Grand and Comic Operas, plays cake walks, waltzes, two-steps, marches, in fact everything that can be played on any instrument or number of instruments can be reproduced on the Berliner Gram-o-phone with the wonderful indestructible record discs.

It tells funny stories or repeats a prayer. It can entertain hundreds at one time in the largest hall or church, or it can be subdued to suit the smallest room. The Records are not wax, they are Hard, Flat, Indestructible Discs, which will last 10 years.

The Berliner Gram-o-phone is made in Canada, it is guaranteed for five years. The Gram-o-phone is used and endorsed by the leading clergymen and others throughout Canada.

The Berliner Gram-o-phone received the only medal for Talking Machines at the Toronto Exhibition 1900. The Berliner Gram-o-phone has been widely imitated and the records counterfeited, therefore beware of machines with misleading names as they are worthless. If the Berliner Gram-o-phone is not for sale in your town, write to us for illustrated catalogues and other information, free.

FACTORY: 267-371 Aqueeduct St., Montreal.
EMANUEL BLOUT, General Manager for Canada.

E. BERLINER, 2315 St. Catherine Street, . . . MONTREAL.

ALLOWAY & CHAMPION, Bankir & Maklarsfirma.
Pennygar och das till alla delar af Europa. Vexlar säljas betalbara med kronor i Sverige, Norge, Danmark & Finland. Högsta priser för skandinaviska sedlar och guldmynt. Vi hafva oaktadt goda Farmar till salu i närheten af Winnipeg för billigt pris. Om ni önskar en god billig farm, begir vår prislista.

THOS J. PORTE.
MAIN ST. MCINTYRE BL.
Smykk: "den röda örnen."
Små omkostnader—liten förtjänst. Ordre
per post ombesörjas nogt. Era fin repara-
tionsverkstad.
Juvelerare. Winnipeg.

P. KORTH.
Tapetservare,
517 HENRY AVE, WINNIPEG.

Lidande Systrar!
Jag har god medicin för alla slags kvinnosjukdomar. Skrif till mig för råd och provver. "5 DROPPAR" finnas alltid hos mig.
MRS IDA JOHNSON,
Bx 69, Wetaskiwin, Alta

Åkdon o. Mobler
UPPSTOPPAS och OMKLÄDAS
fort, väl och billigt.
Seltig repareras.
P. KORTH.
Tapetservare,
517 HENRY AVE, WINNIPEG.

Whitewoods
och
Wapellas
Kvarnar

skötas af under tecknad som alltid åtnjutit allmänhetens förtroende på grund af
Red. F. Han'ling och Godt Mjöl

JAS. SAUNDERS.
HVEVE UPPKÖPEN TILL HÖG-STA GÅLLANDE PRIS.

Norge.
— Nedbrunnen ångsåg. Serpsborg den 29 mars. I går middag nedbrann firman Eabjörson & Scotvedts ångsåg jämte i af virkesupplaget, däribland alla hyflade bräder. Elden började under arbetarnas middagsrast.

Sågen var försäkrad för 255 tu kr. Bland intresserade bolag märkes bolaget i Skåne. Nu under vintern var endast sågens hyfleri i verksamhet.

— "Affären Blom". Det förljudes, säger "Aftenposten", att chefen för finansdepartementet meddelat byråchefen Blom, att regeringen väntar, att hr Blom inlämnar sin afskedsansökan som byråchef i finansdepartementet. Om denna ansökan ej ingifvas inom bestämd tid, skall hr Blom utan vidare erhålla afsked. I förra fallet erhåller han, om han så önskar, en förste sekretärsrepost i ett af regeringskontoren.

I ett telegram från Kristiania meddelas senare:
Enligt "Morgenbladet" har byråchefen Blom efter anmodan från regeringen inlämnat ansökan om afsked.

Danmark.

— Lord Roberts i Danmark. Fältmarskalken lord Roberts med familj kommer att tillbringa sommaren å Marienlyst, där han hyrt våning å badhotellet.

— En bedräglig uppfinnare. Danska tidgar ha innehållit uppseendeväckande meddelanden om en epokgörande uppfinning, hvaregenom smör och andra lifsmedel skulle kunna bevaras friska i årtal. Lindthushållningssällskapet har nu konstaterat, att uppfinnaren Olden är identisk med en arbetare Christiansen, som för närvarande är anklagad för bedrägeri med en annan "uppfinning", som afser äggkonservering.

— Danska hovets gäster. Drottning Alexandra af England kom i lördags — för första gången som drottning — på besök till Köpenhamn. Hon möttes i Roskilde af konung Kristian. Anke kejsarinnan m. fl. Man antager, att konung Edward reser till Danmark under veckans lopp.

— Den danska skattereformen tyckes komma att gå i stöpet. Framstående politiker uttala sig mycket pessimistiskt om reformens utsikter.

— En massförgiftning omtalas från Köpenhamn, där ett 40-tal hjon på Ladegården, den stora fattigvårdsinrättningen, har omkommit efter att till middag ha ätit "södsuppe". I åtskilliga af fallen såg det betänkligt ut, men något lif gick ej förlorat. Sannolikt har förgiftningen härledt sig från kokkarlen.
— Genom rutan ned på mat-

bordet. Från Köpenhamn berättas:

I firman A. C. Illums etablissemang är syateljéen belägen i fjärde våningen, från den leder en dörr ut till ett lägre liggande tak, hvarå afbragts fönster till belysande af personalens matrum i tredje våningen. Föreståndarinnan för en af syafdelningarna, en fröken Kunze, gick ut på taket för att skaka ett par gädiner. Hon kom att trampa på fönstret och störtade ned i matrummen, medvetlös och illa sargad.

— En haktning, som väckt uppeende, omtalas från Köpenhamn.

För några veckor sedan rymde därifrån den 30-årige kaffegrosshandlaren Neuhausen. Man trodde, att hans affär gick förträffligt, och då han dessutom hade familjeförbindelser, kunde han skaffa sig vidsträckt kredit. Hans bedrägerier omfatta 18 tusen kr., och därtill kommer, att han gjort sig skyldig till växelförfalskning ungefär samma belopp.

Bå Neuhausen haromdagen anhölls i Bryssel, ägde han ej kvar af sitt föf mer än 55 centimer. Han han hade emellertid en revolver och sökte skjuta ned polis-kommissarien men blef afväpnad. Had hämtas i Bryssel af danska polisman.

— Ett försvinnande sysselsatte i November månad förlidet är mycket Köpenhamnspressen.

Skeppsredaren Mogensen från Svaneke på Bornholm hade ansländ till Köpenhamn för att köpa ett fartyg och lyckades finna ett, som han tyckte om.

Men ett par dagar efter köpets afslutande försvann Mogensen plötsligt utan att lämna spår efter sig. Hotellräkningen hade han betalt och man trodde först, att rest till Syerige för att roa sig. Men då veckor och månader förgingo, utan att hans familj och vänner hörde ett ord från honom, började man frukta, att han fallit offer för rånmord, eller att han omkommit genom olyckschändelse. En eller annan gäst på de kafeer, han besökt, kunde ju ha lagt märke till, att han bar ganska mycket pengar på sig.
Häromdagen löstes gåtan. Personer, som kommo gående Östersgade fram, observerade i det öppna vattnet ett lik. Man underrättade polisen, och ett par konstaplar rodde ut och bragte det i land. Liket var i starkt uppblösningsstillstånd och nästan oigenkännligt, enär det legat hela vintern i vattnet. Men i akornna funnos bref och papper som utvisade, att den döde i lifstiden varit skeppsredaren Mogensen från Svaneke, och i bröstfickan låg en plånbok innehållande 3 tusen kr.
Huru han omkommit är en gåta, som sannolikt aldrig blir löst. Troligast är dock, att en olyckschändelse föreligger, då Mogensen var en lefnadsglad man i goda omständigheter.

— DUGDE INTE. Petterson: — Doktor, hvad skall jag göra för sömnlöshet?

Lakaren: — Rakna långsamt till 500.
Petterson: — Duger inte, det är den lilla i vaggan det är fråga om.

GISSA DET! Hvad är det för olikhet mellan en tiggare i Kina och ett glas champagne?

— En tiggare bettlar i Kina, men ett glas champagne kittlar i bena.

CANADAS Nord-Vest. Homestead-Lagen.

Alla sectioner med jämna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, endast angående 8 och 28, hvilka ej äro upptagna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlars eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ossas hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartaktion å 160 acres, mer eller mindre.

ANMÄLAN FÖR TILLTRÄDE.
Anmälan göres personligen på Landkontoret i det distrikt, där landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala Landkontoret, erhålla rättighet att låta ett ombud utstå tillträdesbevis för honom. En afgift af \$10.00 erlägges för vanligt tillträde; men har landet förut varit upptaget, erlägges ytterligare en afgift på \$5.00 eller \$10.00 för att besöka inspektions- o. andra omkostnader.

HOMESTEAD-SKYLDIGHETER.
Under den nuvarande homestead-lagen skola skyldigheterna fullgöras på följande sätt, nämligen:
1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadren (eller modern, om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead som af sådan person upptagits, uppfylls, såvasterkyldigheten under tiden före Patentens erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.
3) Om en nybyggare har erhållit Patent på ett första homestead, eller certifikat för utfärdandet af sådant Patent utstärkat af i den ordning, som föreskrives i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylls hvarskyldigheten under tiden före Patentens erhållande genom att vara bosatt på ett första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som äges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylls hvarskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

BEGÄRAN OM PATENT
skall inlämnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller Homestead-inspektören innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till the Commissioner of Dominion Lands, Ottawa, att han ämnar utstaga patent. När för settlaren bekvämlighet, homestead inspektören anlitas, erlägges en extra afgift af \$5.00.

UNDERRÄTTELSE.
Nyansända invandrar erhålla på Immigrationkontoret i Winnipeg eller Dominion Landkontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjäns temännena kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skog, kol- och mineralrättigheter såväl som Kronolanden i jrnvægsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos the Secretary of the Department of the Interior, Ottawa; the Commissioner of Immigration, Winnipeg, Manitoba eller till någon Dominion Lands Agent i Manitoba.
James A. Smart,
Vice Jurikesminister.

N. B. — Utom dessa Frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänföres, finnas tusentals acres af lördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägsbolagen eller andra firmor.

PATENTS PROMPTLY SECURED

Write for our interesting book: "Inventor's Help" and "How you are swindled." Send us a rough sketch or model of your invention or improvement and we will soon free our opinion as to whether it is probably patentable. Rejected applications have often been successfully prosecuted by us. We conduct fully equipped offices in Montreal and Washington; this enables us to promptly dispatch work and quickly secure Patents as broad as the invention. Highest references furnished.

Patents procured through Marion & Marion receive special notice without charge in our newspapers distributed throughout the Dominion.

Specialty:—Patent business of Manufacturers and Engineers.

MARION & MARION
Patent Experts and Solicitors.
Offices: New York, London, Montreal, and Washington, D.C.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications should be addressed to the undersigned free of charge. Office for securing patents, Patents taken through Marion & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.
A handsome illustrated description of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co., 361 Broadway, New York
Branch Office, 227 W. St., Washington, D. C.

n, Dominion & Beaver Linerna.

FRIBILJETTER från alla delar af de Skandinaviska landen och Finland säljas billigast af
W. P. F. CUMMIGS,
General Steamship Agent,
Care of C. P. R. Office, WINNIPEG, MAN.

CANADAS TRYCKERI
Rekommenderar sig till utförande af alla slags
ACCIDENS- & BOKTRYCK
GODT LAND.
hvarest Jordbruk lonar sig!

CANADA PACIFIC JÄRNVAGEN
har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget antagit följande: Summan å köpeskillingen och räntan delas i 10 delar enligt nedanstående tabell; den första inbetalningen göres vid köpet och den andra, ifall köparen genast bearbetar sitt land, två år efter köpet, den tredje tre år o. s. v. En person som ej odlar minst 16 acre det första året, är skyldig betala extra ränta det första året. Följande tabell visar de olika betalningarna å 160 acre pr år allt efter landets pris: —

160 acres a	\$3.00 pr acre	\$71.90	och nio årliga inbetalningar af	\$60
do	3.50	do	83.90	do do 70
do	4.00	do	95.85	do do 80
do	4.50	do	107.85	do do 90
do	5.00	do	110.85	do do 100
do	5.50	do	131.80	do do 110
do	5.00	do	143.8	do do 120

Om landet betalas till fullo på en gång gifves 10% rabatt af den summa, som öfverstiger första vanliga inbetalningen 6% ränta räknas förfall en betalningar.

OBS! Om ni ej är i tillfälle att köpa land så skriv efter våra pamfletter och böcker som visa eder huru man försäkrar sig om ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland).

F. T. GRIFFIN.
C. P. R. Land Commissioner.

Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

VESTRA CANADA.

Regeringens skörderapport för provinsen Manitoba utfärdad den 12 December 1899 innehåller följande intressanta statistik för året:

	Area under sådd	Medelskörd pr ac.	Summa bushels.
Hvete	1,629,995	17.13	27,922,230
Häfré	575,136	38.80	22,318,378
Korn	182,912	29.4	5,379,156
Hela sådesproduktionen			55,619,764
Potatis	19,151	168.5	3,226,395

KREATURSAFVELN.
Af slaktdjur exporterades under året 12,000 st.
Boskapsuppfödare afsände under året 35,000 st.
Totala värdet af mejeriprodukter för året \$470,559.09

10,500 farmarbetare anländer från östern för att arbeta på skörderfältet, och behovet af arbetskraft blef knappast ändå fyllt.

Beräknade omkostnader på farmhus under året \$1,000,000
Land kan köpas i nästan alla delar af provinser på låsta betalningsvillkor. Priserna vexla från \$2.00 och uppåt.

FRIA HOMESTEAD.

Äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen, såväl som i de närgränsande distrikten i Assinibola, Alberta och Saskatchewan.

Exkursionstariffer för nybyggare till Vestra Canada erhållas alla platser i Förenta Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru att tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hvete-odlingsbältet om anhållan därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada.

Skrif till hvilken som helst af Regeringens Agenter i Förenta Staterna eller

F. PEDLEY,
Superintendent of Immigration.
Ottawa, Canada

